[1]शर्म, [2]शिरः, [3]शारिः-शारिका, [4]शरभः, [5]शरण्यः, इतीमानि धातोरस्माद् भवन्ति ।

(1752) "शेलृ गतौ" (I-भ्वादिः-543. सक. सेट्. पर.)

'—चलने' इति **चन्द्रः** । '— चालगत्योः' इति **वोपदेवः** । अयं धातुः **काशकृत्स्नीय**धातुपाठे नोपलभ्यते । **केचित्** '**सेलृ**—' इति पठन्ति । '**षेलृ**—' इत्येके ।

शेलकः-लिका, शेलकः-लिका, शिशेलिषकः-षिका, शेशेलकः-लिका ;
शेलिता-त्री, शेलयिता-त्री, शिशेलिषिता-त्री, शेशेलिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिक**केलति**वत् (262) ज्ञेयानि ।

(1753) "शेवृ सेवने" (I-भ्वादिः-506. सक. सेट्. पर.)

क्षीरस्वामिमैत्रेयादयः एवं पठन्ति । '**शेवृ**—' इत्यप्येके' इति **माधव-बालमनोरमाकारादयः** । स्वतन्त्रेण नामुं धातुं पठन्ति **माधवप्रभृतयः** । 'अयं सोपदेशोऽपि इति **न्यासकारादयः** (8-3-70) । तत् **भाष्यविरुद्धम्**' इति **बालमनोरमायाम्** ।

शेवकः-विका, शेवकः-विका, शिशेविषकः-षिका, शेशेवकः-विका ;
शेविता-त्री, शेवयिता-त्री, शिशेविषिता-त्री, शेशेविता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि **केलति**वत् (262) ऊह्यानि ।

(1754) "शै पाके" (I-भ्वादिः-918. सक. अनि. पर.)

पाकः=विक्लित्तिः । धातुमुं **क्षीरस्वामि-मैत्रेय-लीलाशुक-शाकटायन-काशकृत्स्न-कातन्त्र-हेमचन्द्रादयः** न पठन्ति । अत्र '**लै**' इति **क्षीरतरङ्गिण्यां** दृश्यते ।

---

1. शृणाति दुःखम् इति **शर्म** । औणादिके (द. उ. 6-73) मनिन्प्रत्यये रूपमेवम् ।
2. शृणातेरौणादिकेऽसुन्प्रत्यये, प्रत्ययस्य कित्त्वे च रूपमेवम् । **शिरः** मूर्धा ।
3. '**शरः** शकुनौ' (द. उ. 1-56) इति इञ्प्रत्यये, वृद्धौ च रूपम् । **शारिः** शकुनिविशेषः । शारिरेव **शारिका** । शकुनिभिन्ने तु **शरिः** शूलम् ।
4. 'कृगृशृ—' (द. उ. 7-18) इति अभच्प्रत्यये रूपमेवम् । **शरभः** हिंस्रः । **शरभमूर्तिः** इति ख्यातः ।
5. औणादिके (द. उ. 8. 8) अन्यप्रत्यये णत्वे च रूपमेवम् । शृणात्यर्थिनो भयमिति **शरण्यः**=आर्त्तिहरः ।